

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétlapi szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felélős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Főmunkatárs:

Dr. RÉVÉSZ ERNŐ

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Szerkesztőség:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Nyitlár soronkint 20 krajczár

Ítélet előtt.

Az egész világot izgatottságban tartja a Zola-ügy és ez az izgatottság tetőpontjára hágott, most amidőn Franciaország legnagyobb szellemóriása az esküdtek előtt védőbeszédét elmondotta és most a francia népet jelentő esküdtszék ítélete előtt áll.

Hogy minő hatást idézhetett elő Zola védőbeszéde, azt elképzelni alig lehet nekünk, akik bármennyire érdeklődünk ezen világszerite szenzációs per iránt, — de mégis távol esünk azon szenvedélyek hullámszásától, amely ezt a pert végig kísérte.

A nagy mób Franciaországban Zola ellen van hangolva és ennek a vég-tárgyalási teremben kifejezést adott. A francia népnek is meg van a maga fanatikus söpredéke, amely hadat izent Zola lángelméjének és amely gyűlöli, a nagy író egyéniségét azért, mert nagy elméje csupa véletlenségből egy olyan egyén védelmére kelt, a kinek vallása e népsöpredéknek nem tetszik. Zolában a zsidó Dreyfuss védelmező-

jét látja ez a tisztességtelen csöcselék és perhorreszkálja az igazságot, a humanitást, a francia szabad gondolkodást. a nemzet tradícióját csupán azért, — mert az az ügy amelyet Zola védelmez kapcsolatos egy olyan emberrel a ki születésénél fogva zsidó.

S ez ellenszenv jut most érvényere Franciaország népében, — annál a francia népnél, amely első volt a szabadelvű gondolkodásban, amely trónokat rombolt le az emberek közötti egyenlítő megteremtése érdekében, — annál a francia népnél, amely a szabadszókimondás első bajnoka volt, — és amely évszázadokon keresztül Európa hangadója volt!

Az antiszemizmus ördöge megvesztegetett tehát mindent Franciaországban, hogy a nagy francia nép egész dicsó multját esetleg egy verdikttel kompromittálja!

Aki elolvasta Zola védőbeszédét az gondolkodóba esik a felett, hogy vajjon lehetséges e az, hogy a történet után maga Zola is quasi úgy vegye a dolgot,

mintha elítélték volna, — vagy pedig az a fekete sátán az esküdtt bírák tanácsstermébe is bevonult már és a korrupció ott is kísérteni fog-e? — mindezek felett gondolkodhatni, de egyben bizonyosságot láthat mindenki, hogy ki van zárva az eset, hogy Zolának igaza ne legyen, és hogy minden erkölcsi érzék azt diktálja és azt jósolja, hogy Zolának fel kell mentetnie, — még ha vérbe is kerül és a mob az ő fenyegetéseit be is váltja.

Az az államérendek tehát amelylyel az esküdteket persuadeálni akarják egy mesebeli rém, mert ki tudja azt előre megmondani, hogy Zola elítéltetése a világbékére csendesítőleg fog hatni?

Ki vállalhat ezért kezességet! Senki sem. De a helyett minden józan emberi észszel csakis az igazságot lehet ez ügyben követelni.

Az esküdtek pedig magukban Zolának igazat fognak adni és ha ennek ellenére ítélnék akkor az a fekete ördög: az antiszemizmus méltán ünne

TÁRCZA.

Levelek az alvilágból.

— Korraiz. —

A „Bácskai Hirlap“ eredeti tárcsája.

Írta: Krokodil.

Bevallom, hiszen annyunkkal megtörtént már az a szomorú eset, — hogy szerelmes voltam. Nem akarom ecsetelni, hogy mennyire erőt vett rajtam ez az érzés, hiszen ezt Pet-rarkától kezdve ezer meg ezerszer megénekelték, csak annyit mondok, hogy nagyon szerelmes voltam. Szerelmem tárgyát is beakarom mutatni a nagyvilágnak, habár könnyen féltékeny lehetnék, hogy majd más valaki is szerelmes lesz beléje, no de hát ugy sem viszonzotta hő érzelmeimet s így nincs mit féltennem. Ő* színész volt. Az én szívem színésznője. Julának hívták és szókére festette a haját. Szóval szép volt, nagyon szép s így nem ócsárolhatom az izlésemet, hogy talán csunyát választott volna ideálul.

Csalogatott, hitegetett. Órák hosszáig jártam bokáig érő sárban az ablakai előtt. Minden szavát megfogadtam. Minden szava parancs volt előttem s ő egy alkalommal azt mondotta nekem, hogy

— Ugyan menjen a pokolba.

Épen egyik lyrai terméket olvastam fel neki. Igen. Azt mondotta. Ő.

Nos és én itt vagyok. Itt vagyok a pokolban, a tulvilágon.

Üdvözlöm az olvasót.

*

Az ut igen érdekes volt. Minden részletére ugyan világosan nem emlékezem, mivel — bátorságot szerzendő — nagyon sok cognacot ittam utközben. Mindössze arra emlékezem, hogy valami színházi sülyesztőhöz hasonló mű belsejében éreztem, hogy sülyedek a föld gyomrába. Ekkor hirtelen megrázkodtunk, t. j. az a masina, meg én és én ott álltam valami zavaros hullámozó folyam mellett, melynek partjain ölnyi iszap rakodott le.

Csodálkozva néztem körül.

Első pillanatban azt hittem, hogy a fővárosi vízműveknél vagyok, legalább az az iszapos víz arra engedett következtetni.

Ekkor egyszerre valami pár deszkából összerótt régi faalkotmány közeledett felém. Hatalmas természetű, öreg emberi alak ült benne rézveres orral, deliriumtremenstől elfordult szemekkel, az övéből pedig orias Wertheim kassza kulcsok pisálkoltak elő.

— Átvissz engem bácsi.

Felelet helyett a tenyerét elem tartotta. Istenkém, gondoltam, ha ez most engem

tenyerjősnak tart és azt akarja hogy megmondjam neki a jövőndöt?

Látva azonban habozásom, dörgő hangon szöllált meg.

— Obulus?!

Benne volt e hangban a kérdés épűgy mint a parancsolás, a zsarnoki tudat és a kincsözömj!

Nem volt véletlenül aprópénzem de ő, — mert most már ugys tudja mindenki, hogy a derék öreg Charon volt — pofyára nem akart átvinni. — Mentő gondolatom támadt. Kivettem balzsemből cognacos üvegszemét és felajánlottam neki az obulusert.

Vad szenvedélyivel ragadta ki kezemből az üveget és egyszerre felhajtotta.

— Kicsit sok benne a spiritus, no de az nem baj.

En meg elhelyezkedtem a csonaknak nevezett járműben. Charon szemközti ült velem, jól megnézhettem az arcját.

Széles homloka ráncos volt s rajt az alkoholiszusz lángja égett, szemei kifordítva, ajkai megmegrémegetek a deliriumtól. Az övébe szűrt Wertheim kulcsok szöget ütöttek a fejembe.

— Minek azok Charon bá? kérdém, mire ő lázas mosolylyal vigyorítva sárgult fogait a zsu-gori hangján sugta.

— Az obulusaim!

pet ülhet Franciaországban — mert akkor a világ legördögibb munkája sikerült neki. Nem hiszszük, hogy így lesz!

Farsang vége.

Csikorgó téli napon köszöntött be, a napsugár csak néhány pillanatra tudta szétvonni a felhők fátyolát s most bucsuzik verőfényes tavaszi napon, a a napsugarak aranyos özőnében.

Mikor beköszöntött őrvendve fogadta mindenki, most hogy távozik mindenkinek az ötlük eszébe

— Bár még itt maradna.

Télen jött s magával viszi a telet. Friss tavaszi szellő fut végig a zöldelni kezdő vidékeken. Az emberek tele tüdővel szivják a friss, üde levegőt, a kebel kitágul, a szív megtelik valami mondhatlan örömmel, a napsugarak ragyogása bevilágít a lélekbe, mely néma örömmel üdvözlö az első tavaszi napot.

S míg itt künn ragyog, csillog minden, míg itt künn vidámság, öröm tölti el a szíveket, — bent a hűvös, üres teremben haldoklik valaki. Egy fogalom, egy divat, egy testnélküli lény, a ki él és aki éltet: Carneval. Most halódik az üres táncteremben, melyben most söpri össze a múlt est emlékeit, virágszirmokat, színes szalagot, legyeződarabot, s melybe most készítik a szükségeseket, a legközelebbi, az idén talán utolsó mulatságra. S meg fog megegyeszen szólni a zene, a klarinét éles hangja ki-

hívón fog kisírn a nótából, a cimbalom hurja pengeni fog, — s ez lesz szegény carneval hercege halotti hangja.

Vigan fog meghalni, pezsgős üvegek durrogása, leánykaczaj csengése között, époly vigan, a hogy el töltötte az életét.

Észre sem vesszük hogyan tűnik el. Most még ittvan, most még élvezzük és néhány félóra múlva már az utolsó szalonbetyár is oda csapja a pezsgős poharat, fizet és indul hazafelé.

Az a pezsgős pohár pedig az utolsó rög, az ahhoz a lerázhatatlan szemfödőhöz tartozik már, a mely eltemeti a szegény, az édes Carnevált.

S akkor újra várhatunk, míg a harsona megnyitja a sírját, legfőlegb emlékének aldozhatunk addig, sohajtva néha

— Jövel ismét te szegény, te édes Carneval.

Háboru a szocializmussal.

Lapunk egyik számában beszámoltunk a szocialisták országos mozgolódásáról, s megírtuk, milyenek a viszonyok a szocialisták által lakott vidékeken. A helyzet most sem igen akar javulni.

Pestvármegye földmives munkásai kijelentették, hogy Péter és Pál napja előtt nem kötnék szerződést se aratásra se cséplésre. A birtokosok persze képtelenek addig várni s kénytelenek lesznek végre is idegen munkásokkal szerződni. Ebből aztán megint véres összeütközések lesznek.

Pest vármegye alispánja huszonhatezer forint árá inségmunkát végeztet most a megyében, hogy így keresete legyen a munkásnép-

nek. A napszám ötven hatvan krajczárra rugmi nem sok.

Szabolcsban olyan most a csend, mint vihar előtt szokott lenni. Tudják a földbirtokosok, hogy ez csak addig tart, míg a katonaság lesz a községekben. A nép pedig egyre készülődik.

Nyiregyházán a környékbeli nazarénusok gyűlést hívtak össze, amelyen kimondták, hogy a nazarénusok nem lehetnek szocialisták, sőt szocialistákkal igaz nazarénus hívőnek nem szabad érintkeznie.

Tisza-Polgár községben uton-utfélen hirdetik a szocializmus elveit. A csendőrök szuronyal igyekeznek a népet lecsillapítani.

Nagy-Kállóban a szocialisták fegyver eke vásárolnak.

Kálló-Semjében merénylet is történt. Princ Gáspár gazdatiszta dohányosokat költöztetett más lakásba, eközben Horváth György késsel támadt rá, kiabálva:

— Tudod ki vagyok, most megöllek!

A merénylet letartóztatott és Nyiregyházára kísérték. A gazdatiszt sebei nem súlyosak.

A „Földmivelő” című szocialista lap ellen erőlyesen lépett fel a fővárosi rendőrség, most Várkonyi ki e lapnak szerkesztője volt, a lapot néhány alföldi elvtárs vezetésére bizza, kik között néhány bácskai is van.

Erre vonatkozó szándékát a következő beadvány árulja el, melyet Várkonyi a polgármesterhez intézett:

Van szerencsém tisztelettel bejelenteni, hogy a Földmivelő című politikai hetilap tulajdonjogáról lemondok, még pedig a következők részére: Galmay István (Oroszháza); Szatmári Péter (Hódmezővásárhely); Pogány István (Szeghalom); Lajkó István (Oroszlános); Kis István zsidó (Ó Becse); Nemes István (Kun-Szent-Miklós); Várkonyi István (Czegléd); Koczás István (Tápió-Szele); Jelen Pál (Török-Szent-Miklós); Boros István (Kőrös Tarcsa); és Terbócz János (Nyir-Apagy).

A nevezettek a felelős szerkesztő nevét, képviselőjüket, a lap nyomásának helyét és a kiadóhivatalt pótlólag fogják bejelenteni.

El sem lehet képzelni azt a tengersok obulust, a melyet Charon összegyűjthetett.

Alig, hogy átértünk a másik partra, élénk kiáltozás ütötte meg füleimet. Én vissza szoktam ütni, aki engemet megüt, de senkit sem láttam csak messze messze egy szomorú menetet, mely csendesen lépkedve és hangosan ordítva haladt előre.

Azoknak a lelkei voltak, kik elfeledtek obulust tenni a szájukba a meghalás elkövetése előtt. Az előttem tátongó uton megindultam s alig értem pár száz lépésnyire mikor csodálatos természeti tünemény tárult szemem elé! Két egymás mellett elrepülő ellenkező irányú szél rohant keresztben az úttal. Utólag értesültem hogy ez Merkur isten találmánya (görög szab. 6782. sz.) akinek kötelessége volt a jó lelkeket a paradicsomba, a rosszakat a pokolba szállítani.

Amde Merkur nagyon ellustult (beszélk hogy morphinista) s így a szelekkel helyettesíti magát. Ha jó lélek jön az egyik, — ha rossz lélek jön, a másik szél ragadja megfelelő helyére. Engem érintetlenül hagyott mind a kettő, nem volt erejük engem is elsodorni. Bántatlanul értem valami hatalmas nagy kapuhoz.

Alig hogy benyitottam borzasztó látvány simította felfelé hajamat. Megláttam a szörnykutyát a Cerberust. Hatalmas körmökkel el-

látott vastag lábakon nyugvott az orias törzs melyen három nagy szörnyfej orditozott. Az egyik fejen bozontos muszkasapka volt, borvirágos orra mellől égetően pillantottak fehér szemei elő. Folyton azt kiabálta.

— Le a csárral, éljen a nihilismus!

A másik fejen francezia munkás kalap volt, orra bombaszerű kinézésű volt és életunt ajkairól hirdette.

— Itt a tör, éljen az anarchia!

A harmadik fej olasz carbonnari kalappal volt fedve, sápadt volt mintha éheznek, sárgás fogait vicioritva orditozott.

— Kenyeret, vagyont, éljen a szocialismus!

Borzasztón megijedtem. Szerencsére megpillantottam a hős Herculust a ki a híres Cerberust legyőzte, most is ott állt. Csendőr ruhában volt ugyan, de én ráismertem. Ő tartotta féken a szörnyet, kezében felvont fegyverrel vigyázva minden mozdulatra.

Örültem hogy ott hagyhattam őket. Indultam tovább.

Karcsú, renaissance — stíliú épület elé értem, melynek homlokán ez a felírás diszelgett. „Alvilági kir. Járásbiróság.”

Bementem az épületbe. A hosszú folyosó elején különös felírás ragadta meg a figyelmemet:

„DR. MINOSZ,
j. bíró hazaárulási ügyekben.”

Koczogtattam és beléptem. Fessen bütorozott tárgyaló tarmet láttam magam előtt. Leültem egy székre.

Dr. Minosz, Kréta szigetének volt királya, ki igazságszaga miatt az alvilágon bíró lett s ki ügylátszik azóta a doktoratust is letette, rám nézett.

— Mit kíván ön? Talán szintén bűnös.

— Oh nem, felelém, hanem tudommal a járásbirósági tárgyalások nyilvánosak?

Dr. Minosz megvetően tekintett reám s asztalán a villanyos csengő gombját megnyomta.

Marczona alak lépett be, Hectorra a trójai hősré ismertem benne. Dr. Minosz rám mutatott s csak ennyit mondott Hector urnak

— Ki kell dobni.

Hiába rántottam én elő a hírlapírói passpar-tout, Hector nekem jött. Izmos karjai nem épen barátságos ölelésre tártá és borzasztón meg voltam lepelve, hogy semmit nem érzék. Az ő szellem alakja nem bírta testemet meg sem érinteni s én csodálkozva tapasztaltam, hogy többször átszaladnak rajtam izmos karjai.

Dr. Minosz csodálkozva nézte a jelenetet.

(Folytatása következik.)

Mi azt hisszük leghelyesebb volna a Heves vármegye által felvetett programot követni mindenütt és pedig:

1. Gyors és kellő segély a nyomor és inség enyhítésére. 2. Járásokonként bizottságok alakítandók s ezek a mutatóközű szükséghez képest jelenjenek meg a falvakban hatások ellenagi tánczi szervezése s felvilágosítás végett. Ezek a momentán intézkedések. A nemzetközi agitáció hivatalos beavatkozásának elhárítása s a gazdasági kérdések megoldására a következőket proponálja; A népesedés emelkedése, a fokozódó szükségletek a gazdát gondozásra intí. Ahol kétszáz ezer lélek boldogul, a megélt háromszáz ezernek nehezebb lesz.

Megfeszített erővel kell teljesíteni a belterjes gazdálkodást, a mezőgazdasági, gyári, házi ipar és állattenyésztéssel együtt. E czélból sürgős szükség a vármegyei gazdasági ügykör szervezése s életbeléptetése, melynek működési terülfog szolgálni a községi hitelszövetkezetek és takarékmagtárak alapítása községenkint.

Nagy feladat a tüzkár s elemi csapások elleni kártérítés ügye. Ezzel párhuzamosan vármegyei feladatnak ajánlja a községenkint, megyei központtal, a betegsegélyező és rokkantak ellátását biztosító intézmények szervezését az önszegély alapján.

Igy talán elejét lehetne venni a nagyobb bajnak.

Különfélék.

— **Ó-Becsén márczius 15-én** leplezik le a község által felállított szabadságszobrot, melynek részletes programját már megállapították.

— **A Szabadkai dalegyesület bohóczestélye.** Oriási közönség jelent még tegnapelőtt este a jó mulatságaikról híres dalárdisták bohózkodásait megnézni, 8 számból állott a program melynek ténypontjai voltak az orvos szobájában és a «két tronbadour». Általában az egész nagyszerűen sikerült. A program befejezte után kedélyes tánc következett késő reggelig. A szünóra alatt tombolajáték szóia-koztatta a közönséget. Jelenvoltak: Asszonyok, Ifj. Vojnich Sándorné, özv. Gencsiné, Horvátovics Ernőné, Piller Józsefné, Sümegi Ferenczné, Prokes Ignátné, Pálcs Györgyné, Selbach Jánosné, Nagy Péterné, id. Frankl Istvánné, Kosztolányi Árpádné, özv. Kuthy Mihályné, Tipka Antalné, Dr. Biró Károlyné, Perlch Mihályné, Buchvald Lázárné, Vály Gyuláné, Kunetz Albertné, Dr. Wohl Józsefné, ifj. Dr. Milkó Izidorné, id. Dr. Milkó Izidorné, özv. Szárits Kálmánné, Dr. Békeffy Jenőné, Dr. Békeffy Gyuláné, Skozza Zoltánné, Ringhoffer Lajosné, Paukovits Andorné, Kiss Ábelné, Iványi Istvánné, Sztójkovits Döméné, Krenczlein Józsefné, Magyarfi Györgyné, Gyelmis Gerőné, Schnier Györgyné, Zsigmondiné, Vojnits Máténé, Mucsy Györgyné, Fábian Gyuláné, Dr. Dembitz Lajosné, Dr. Raskó Istvánné, Czehner Andorné, Vidá Kálmánné, Eperjesi Béláné, Haverda Mátyásné, Dr. Kertész Sándorné, Birkás Dánielné, Birkás Lajosné, Milasin Ilésné, Milasin Sándorné, Milasin Andorné, Milasin Józsefné, Czurda Edéné, Skultéti Gyuláné, Farkas Jánosné, Nagy Czirok Jánosné, Tari Nándorné, özv. Szkenderovicsné. Leányok: Decsy Antonia, Haverda Ella, Szabados Ilonka, Torosi Katicza, Sztipits Gizella, Vojnics Berta, Boros Ferike, Kovaccsics Margit, Birkás Mariska, Reiner Szidi, Czurda Leona, Farkas Etelka, Vass nővérek, Szigeti nővérek, Gajdacsi Gizella, Schulhoff Berta, Vagner Aurora, Ilés Margit, Kiss Irma, Dobel Etelka, Vukovics nővérek,

Prokesch nővérek, Kuhn Etelka, Piller Anna, Sárái nővérek, Kuzmanovics, Schaffer Jolán, Kunetz nővérek, Mucsi Maris, Buchvald Ilonka, Magyar nővérek, Pertics nővérek, Váli Irma, Schnier Beti, Halósi nővérek.

— **Trachomarendelet.** A mindinkább terjedő eme veszedelmes szemjagmegfőkezésére a miniszterium rendeletet bocsátott ki. Azt mondja ez a rendelet, hogy a szemvizsgálókat szigorubbá kell tenni, mert a trachoma az eddig tett intézkedések daczára is terjed s olyan helyeken is főliti a fejét, ahol eddig nem is gondolták volna. Ennélfogva megvizsgálandók a rendeletben előírt mód szerint: Az iskolás fiuk a beiratkozás idején s azután is negyedévenként, vagy a szükséghez mérten. Vizsgálandók az összes gyárak és telepek munkásai. Vizsgálandó a szolgálatból hazatérő katonák jelentkezése alkalmával. Vizsgálandók az iparostanonczok, amidőn felfogadtatnak. Vizsgálandók az összes iparos-segédék, amidőn felfogadtatnak. Vizsgálandó minden hazatérő munkás, aki legalább két hétig volt távol. Vizsgálandó minden szolgálatban álló cseléd. Ezentul, a rendelet szerint, minden helyváltozás alkalmával vizsgálat alá esik a cseléd, valamint a főntebb említettek is. Ezen vizsgálatokért felelősek: a katonauigyi osztály vezetője, a rendőrség ipartestület vizsgáló orvos. — Vajjon lesz-e a ki ennek szigorú betartását ellenőrzi?

— **Elveszett gyermek.** Farkas István ó-becsei szülők 14 éves gyermeke, a múlt év őszén Csantavérre ment Prészburger Kálmán ottani kereskedőhöz inasnak. A fiú ki a karácsonyi ünnepek alkalmával otthon járt szülői látogatására, nem panaszkodott semmit, helyével teljesen megvolt elégedve, ugyszinte főnöke és annak családja sem tett a fiú szorgalmá vagy viselkedése ellen semmi kifogást. Az ünnepek elmúltával ismét visszatért a fiú gazdájához Csantavérre. Azonban alig volt ott visszatérte után néhány hétig, a fiú nyomtalanul eltűnt. A házbéliek azt állítják a kétségbeesett szülőknek, kik gyermeküket már egy egész hónapon át minden eredmény nélkül keresik, hogy megszökött. Hát lehet Bácsme gyében egy 14 éves fiúok heteiken keresztül felügyelet nélkül kóborolni?! Hát ennyire bevált volna a mi híres megyei rendőrségünk, hogy még egy 14 éves kóbor gyereket se bír megtalálni?! Hiszünk és elvárjuk, hogy a közönys hatósági közegek mindegyike a legerélyesebb kutatást fog elrendelni és megtartani e szomorú és meglepő titokzatos ügyben.

— **Külföldi szocialisták megyénkben.** Kishegyesen, Topolyán ez ezen a környéken feltűnést keltett két külföldi ember megjelenése, a kik kereskedelmi utazóknak adták ki magukat, pedig valójában szocialista izgatónak látszanak. A mikor aztán tudakozódnak kezdtek a kilétük után, akkor hirtelen nyom nélkül eltűntek. Mint halljuk röpiratokat terjesztettek és titkon szocialista izgatással foglalkoztak.

— **Álarcz alatt.** A Lehel utca és a Báljnt utca sarkán állt a kis Szeiffert Misike 9 éves iskolásfiú tegnap délután, este felé. Néhány álarczos gyerek jött arra és a szegény kis fiút igaz ok nélkül úgy megverték, hogy alig tudott hazza menni. Bizony a rendőrség szemé elláthatná a külvárosok kisebb utczáit is!

— **Tűz.** Már a második égés Szt.-Istvánon. Az első melynek K. R. 16 éves leányzó lett az áldozata, vigyázatlanság következtében

állott be; a fonóban a leányok közül az egyik éneklés közben felütötte a lámpát, a mely a vis-a-visjára esett, a ki két hétig szenvedett égéseibe, a másik J. E. 10 éves kisiskolás leány; anyjával Bajára jött egy lakodalomra s ott miatgattak, onnan azután másnap mikor hazamentek, anyja a külső ház után nézett, a kis leány pedig a kemenczéhez ment melegedni; onnan egy láng kicsapott mely a kis leányt koromná összeégette.

— **Megfelebbezett választás.** A helybeli izr. hitközség multkori választását megfelebbezték. Pirnitzer Vilmos és érdektársai Dulich J. városi főjegyző hivatalában tegnap adták be felebbezéstüket. Kiváncsiak vagyunk a felebbezés elbírálására.

— **Megőrült.** Borzasztó csapás sujtotta Winternitz Zsigmond helybeli nyugalmazott tanítót. Nándor fia, egy alig 18 éves fiatal ember ma reggel megőrült és csak nagynehezen sikerült a mentőknek a szerencsétlen fiatal emberre a kényszerzubonyt ráadni és kivinni a „Mária Valéria“ kórház megfigyelő osztályába. Az ifjun már hetek óta buskomorságot vettek észre rokonai és barátai, de hiába kérdezték buskomorságának okát. nem mondta meg. Bámán nézett a kérdezőkre egy kis ideig, aztán elfordult tőlük és végezte munkáját szóltan-osenesen. Ma aztán kitört rajta a rég lappangó betegség és mindent mi kezügyébe akadt tört zuzott. Ki tudná megmondani miként érthette ez a sulyos haj e fiatal, életerős munkás ifjut?

— **Véletlen szerencse.** Mravity Markó helybeli kocsis tegnapelőtt, délben elvesztett 46 frt 50 krral telt tárczát. A szegény ember az V. körben vesztette el a pénzt, mely anyni szorgos munkájának eredménye volt. Mravity Márkó borzasztón elkeseredett sőt, öngyilkossá akart lenni. Éles kését zsebébe téve a temető felé indult, hogy volt felesége sirján ereit átvágja a mint az V. körben a temető felé haladt, lesütött szemmel, lehorgasztott fővel, — hirtelen megpillantotta egy sarokkő mellett az elvesztett bugyellárist. Felvette és esadaképen minden pénzét megtalálta benne egy krajczár hiány nélkül. Boldogan ment hazas tette el az öngyilkosságra szánt kést.

— **Fogadásból verekedés.** Nem a rendőrség utján tudtuk meg, mert ők sem bírnak róla tudomással. M. T. és K. L. helybeli lakók fogadtak egy kocsmában, hogy ki az erősebb. Birokra is kelttek és M. T. kerekedett felül, a mit K. L. ugy akart megboszszulni, hogy a kocsmas asztalról egy üveget az ellenfeléhez vágott, ugy, hogy M. T.-ét vezetni kellett hazra, ott pedig ágyba kellett feküdnie.

— **Bosszú.** Sztancev Mijó óbecsei lakós hűtlenségen kapta a feleségét, de nem elégedett meg azzal, hogy az asszonyt jól megverje, de lesbe csalta a esábitóját is, és a helyszínén bieskát rántva 4 szurást ejtett rajta. A sebek szerencsére nem életveszélyesek.

— **Megugrott gazd.** Csendesen baktatott a zombori uton a város felé egy parasztkocsi, mult péntek reggel. De hogy, hogy nem, hiszen a pénzügyőröknek jó szimatjuk van, a financzok megállították a kocsi, mire a gazda elfutott. A kocsi lovakat mind otthagya mert kocsija jóféle szüzdohánnyal volt tele. Most keresik.

IRODALOM.

— **1848. A X.-XI. füzeté** jelent meg most a Jókay Bródy Rákosi féle „Negyvennyolczbol. Azt már régen tudjuk, hogy itt valami

nygen kap a közönség csak azt nem tudjuk elképzelni, hogy mit; a képeket, a szöveget, vagy a papiros? De azt sem tudjuk, hogy gyözik. Ime szakadatlan sorban jönnek az emlékek hősök és vértanuk, s csak most eszmélünk arra mennyi szép érdekes emlé-maradt erről a nagyszerű korról. Szinte el-csodálkozunk, hogy nem jutott eszébe vala-kinnek eddig összegyűjteni ezeket a képeke ereklékét emlékeket? A mostani két füzet a Debreczenbe menekülést és január elején történt dolgokat foglalja magában. Itt látjuk az egykoru lapok czimlapját facsinilékben, a kassai, vizaknai, Sokaj közüli esatákat, Gör-utkélését a Stureczen. Közbe kerül egy egy londoni körrajz, egy-egy Munkácsy és Ros-kovics kép is. Az érekes műből 1 füzet ára ára 30 kr. Kapható Révay Testv. irod. i. r. t. könyvkereskedésében.

S Z I N H Á Z.

Kikapós patikárius. Farsang másod és harmad napján caviárt talált kedves directorunk a színházba járó közönségnek.

Éppen azért, mert farsang utolsó estéin *kedveskedett* ezzel a francia bohózzal, mely nem is pikáns, hanem frívól, nem rójuk fel bűnül, mert hisz ilyenkor sok mindent szabad. A mi directorunk bizonyára tudja, hogy a szabadkai közönség gyomra az ilyen otrombasá-gokat be nem veszi és csak mert az előadás jogát megfizették vele adatta elő Carneval ünnepén. Elhiszem még azt is, hogy Qeudillet ur remekül írta meg a bohózatot, de Heltai Jenőnek éppen nem sikerült a fordítás, mert a frivolitásokat *ilyen* modorban és *ilyen* nyel-ven még sem szabad színpadra vinni.

Megkímélem az olvasóközönséget attól, hogy elmondjam a darab tartalmát, elég ha annyit tud, hogy mikor négy felvonáson keresztül a házasságtörések lepeződjait végig élveztetni a közönséggel, azzal bucsuzik el, hogy ezután két házasságtörés fog elkövetettni.

Színészeink jó kedvvel mókáztak és ha az író instruktója nélkül csinálták végig a bohó-zatot mindent megtettek csakhogy az a ne-hány kétértelmű szócška is, amit tán nem vett volna észre a közönség. — gestusaikkal teljes meztelen *egyértelműségben* piritson a szép nembeliekre. Fonrageot és Ferdinand sze-mélyesítői *Csiszér és Kalmár* jók voltak és Csiszér volt az egyedüli a férfiak között, aki diskkrét tudott lenni annyira amennyire. Külön-ben is az előadás szépen gördült elejétől végig, a szereplők jó kedvvel játszottak és megér-demelték hogy a közönség *csak* őket dicsérte — nem pedig a darabot. Dicsérettel kell meg-emlékezmem Csiszérnéről is, aki igen kedve-sen játszott. Kár, hogy az egész idényben alig másodszer kapott nagyobb szerepet, mert ha ebben a szerepben ilyen jó volt — jó szerepekben bizonyára teljesen megnyer-hette volna közönségünk elismerését.

Boros Ferike (Panlette) a szigorú intézetben nevelkedett 19 esztendőös bakfis szerepében bájos volt, mint mindig. El se hitte neki a közönség, hogy ez a kedves kis lányka *olyan* sokat tud, és joggal. Mert a festék alatt is piruló kis művésznök mikor az előadás után valaki komoly képpel azt mondta neki, hogy: »kis Paulette nem volt szép magától, hogy a nyilvánosság előtt is bevallotta széles körü-

tudását a lump ifiurak viselt dolgai tekinté-tében« — lesütötte szemeit és suttogva mondta mentségeül: »ne nekem — annak a francia Gaudillet úrnak rója fel bűnül!«

KIADÓ ES LAPTULAJDONOS:

Krausz és Fischer könyvnyomdája Szabadkán

Állami felügyelet alatt

KI AKAR EGYÉVES ÖNKÉNT. LENNI!

a ki megkívánt iskolákat nem végezte az is lehet egyéves önkéntes.

Cursus kezdődik márcz. 3-án

1877-ben született ifjak elkéstek.

Születési év közlendő.

Programmot ingyen és bérmentve küld Liehtblau Albert az önk. tanf. igazgatója Debreczen.

Felügyelő Mayer Adolf cs. és kir. őrnagy.

S Z I V Á T T Y U K A T T Ü Z F E C S K E N D Ő K E T
házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános eszlokra kéz-, járgány és erőhajtásra, városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcai öntöző-kooskat, sárkaparókat készít és ajánl a

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár Részvény-társaság

(ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

BUDAPEST, VI., KÜLSŐ VÁCZIUT 45.

Arjegyzekek és költségvetés ingyen és bérmentve.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés tavaszi 15-20 cm.
Tala; mészszelvény trágyázott!

Mauthner-féle magvak.

Aranyozott: 1000 und 500
tember.
Hossza: 15-20 Cm.
Bedenbechathatóság: Gut gedüngt.

**A MAUTHNER-féle
hirneves**

konyhakerti- és virágmagvak

**zárt és hatóságilag védett
csomagokban, a törvényesen
bejegyzett**

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

**fűszer és vaskereskedésekben
kaphatók.**

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jóállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, ugy a mint a mellékelt rajz is mutatja.